

Κυριακή Ζ' Λουκά: Η ανάσταση της κόρης του Ιαείρου (Μητροπολίτης Σουρόζ Αντώνιος Bloom (†))

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 26 Οκτωβρίου, 2018

(Λουκ. η' 41-56)

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Τὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο δὲν ἀφορᾷ μόνο στὰ θαύματα καὶ στὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Νομίζω ὅτι ἀφορᾷ στὴν **ἐλπίδα πέρα ἀπὸ τὴν ἐλπίδα**. Στὴν περίπτωση τῆς **κόρης τοῦ Ἰαείρου βλέπουμε ἓνα παιδὶ ἤδη νεκρό**. Ὅλοι τὸ γνωρίζουν. Ὑπάρχει τέτοια βεβαιότητα ὥστε ὅταν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ γίνεται Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου, λέει: «Ὁχι! Αὐτὸ τὸ παιδὶ δὲν ἔχει πεθάνει, ἀλλὰ κοιμᾶται», ὅλοι τὸν ἀντικρούουν: «Ὁχι αὐτὸ τὸ παιδὶ ὄντως ἔχει πεθάνει». Καὶ τότε ὁ Χριστὸς μὲ ἓναν λόγο δύναμης, ἀλλὰ μὲ μιὰ πράξη ἀγάπης καλεῖ καὶ πάλι τὸ παιδὶ στὴν ἐπίγεια ζωή.

Δὲν εἶναι αὐτὸ -ἐκτὸς ἀπὸ ἓνα ἀληθινὸ γεγονὸς τῆς ἀνθρώπινης ἱστορίας μας - δὲν εἶναι ἐπίσης καὶ μιὰ ἀλληγορία, καὶ μιὰ εἰκόνα ἀπὸ τόσες πολλὲς ἀνθρώπινες περιπτώσεις; Πόσο συχνὰ θὰ λέγαμε, «Δὲν ἔχει νόημα νὰ κάνουμε ὅτιδήποτε γι' αὐτὸ τὸ πρόσωπο, αὐτὸ τὸ πρόσωπο ἔχει χαθεῖ ἔτσι κι ἀλλιῶς. Δὲν ὑπάρχει κάτι ποὺ νὰ μπορεῖ νὰ κάνει κάποιος γιὰ νὰ σώσει μιὰ δεδομένη κατάσταση, αὐτὴ ἢ περίπτωση εἶναι πέρα ἀπὸ τὴν σωτηρία. Καὶ πρέπει νὰ θυμόμαστε τὰ λόγια ποὺ εἶπε ὁ Χριστὸς στὸν Πέτρο ὅταν ὁ τελευταῖος εἶπε: «Ποιὸς λοιπὸν μπορεῖ νὰ σωθεῖ;» Καὶ ὁ Κύριος τοῦ εἶπε **«Ὁ,τι εἶναι ἀδύνατο στὸν ἄνθρωπο, εἶναι δυνατὸ στὸν Θεό»**.

Ἡ ἐλπίδα πέρα ἀπὸ τὴν ἐλπίδα: Ὁχι ἐπειδὴ δὲν ἔχουμε καλοὺς λόγους νὰ ἐλπίζουμε, ἀλλὰ ἐπειδὴ μπορεῖ νὰ μᾶς διακατέχει μιὰ παθιασμένη βεβαιότητα ὅτι ὄχι μόνο ἡ θεϊκὴ ἀγάπη ἀλλὰ καὶ ἡ ἀνθρώπινη ἀγάπη μπορεῖ νὰ φέρει πίσω στὴ ζωὴ αὐτὸ ποὺ χάθηκε. Ἄνθρωποι ποὺ ἔπесαν μέσα στὴ βαθύτερη ἐγκατάλειψη, **ἄνθρωποι ποὺ μᾶς φαίνονται ἀπελπιστικὰ κακοὶ, ἂν συναντήσουν τὴν θυσιαστικὴ ἀγάπη- καὶ ἡ λέξη «θυσιαστικὴ» εἶναι ἀπαραίτητη- τὴ θυσιαστικὴ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἴδια θυσιαστικὴ ἀγάπη μέσα μας, μπορεῖ αὐτοὶ νὰ λυτρωθοῦν**.

Στὴν περίπτωση αὐτοῦ τοῦ παιδιοῦ, αὐτὸ ἔγινε ἀμέσως. Στὶς σχέσεις μεταξύ μας καὶ μὲ τοὺς ἀνθρώπους **μπορεῖ νὰ πάρει χρόνια, χρόνια ὑπομονετικῆς ἀγάπης, χρόνια κατὰ τὴ διάρκεια τῶν ὁποίων θὰ δώσουμε τοὺς ἑαυτοὺς μας , ἀλλὰ**

έπίσης **θ' άντέχουμε, θ' άντέχουμε άτελείωτα, τὰ πιὸ άνυπόφορα πράγματα .** Καὶ στὸ τέλος μπορεῖ νὰ **υπάρξει λύτρωση. Μπορεῖ νὰ υπάρξει λύτρωση σ' αὐτὴ τὴ γῆ, μὲ τὴ μορφή ἑνὸς προσώπου πού θεωρεῖτο ἀπελπισμένο, πέρα ἀπὸ κάθε βοήθεια, καὶ πού ἀρχίζει ν' ἀλλάζει, καὶ τότε βλέπουμε ἕνα θαῦμα, καὶ εἴμαστε περιχαρεῖς καὶ ἡ ἐλπίδα γίνεται τέλεια καὶ πραγματική, καὶ ἡ χαρὰ γεμίζει τὴν καρδιά μας.**

Ὡστόσο ὑπάρχει ἀκόμη ἕνας ἄλλος τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο αὐτὴ ἡ θυσιαστικὴ ἀγάπη μπορεῖ νὰ εἶναι ἀπολύτρωση. Ἐνας δυτικὸς θεολόγος κατὰ τὴν περίοδο τοῦ τελευταίου πολέμου, ὅταν τὰ συναισθήματα ἦταν βαθιὰ καὶ ὁ πόνος ἔντονος, εἶπε ὅτι **τὰ βάσανα εἶναι τὸ σημεῖο συνάντησης μεταξὺ κακοῦ καὶ ἀνθρωπότητας .** Τὰ βάσανα προκαλοῦνται πάντοτε ἀπ' τὸν ἀνθρώπινο παράγοντα ἀκόμα κι ἂν ὁ ἀνθρώπινος παράγοντας φεύγει μακριὰ ἀπ' αὐτὰ καὶ δὲν τὰ ξαλαφρώνει. Καὶ τὰ βάσανα πάντοτε τεμαχίζουν τὴν ψυχὴ ἢ τὸ σῶμα τῶν ἀνθρώπων. Ἀλλὰ ὅταν συμβαίνει, τὸ θῦμα χρειάζεται τὴν θεϊκὴ ἀγάπη γιὰ νὰ συγχωρήσει, καὶ μέσα ἀπὸ τὴ συγχώρηση νὰ ξεκάνει τὸ κακό, καὶ νὰ λυτρώσει ἐκείνους πού ἔχουν κάνει κακό.

Ἄς στρέψουμε τὴ σκέψη μας σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο. Αὐτὴ ἡ σκέψη δὲν μοῦ ἦρθε ἀπ' τὸ νοῦ, ἀλλὰ στ' ἀλήθεια οὔτε μέσα ἀπ' τὴ ζωὴ μου πού πάντοτε ὑπῆρξε πολὺ εὔκολη γιὰ μένα ὥστε νὰ μπορῶ νὰ μιλῶ κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο. Ὅμως μετὰ τὸν πόλεμο βρέθηκε ἕνα ἔγγραφο σ' ἕνα ἀπ' τὰ στρατόπεδα συγκέντρωσης. Γράφτηκε πάνω σ' ἕνα σκισμένο κομμάτι τυλιγμένου χαρτιοῦ ἀπὸ ἕναν ἄντρα πού πέθανε σ' αὐτὸ τὸ στρατόπεδο. Καὶ ἡ οὐσία αὐτοῦ τοῦ μηνύματος ἦταν μιὰ προσευχὴ στὴν ὁποία ἔλεγε, "Κύριε, ὅταν θὰ ἔλθεις ὡς Κριτὴς ἐπὶ τῆς γῆς, μὴν καταδικάσεις τοὺς ἀνθρώπους πού μᾶς ἔχουν κάνει τόσο ἀπάνθρωπα πράγματα. Μὴν τοὺς τιμωρήσεις γιὰ τὴ σκληρότητά τους καὶ γιὰ τὰ βάσανα πού μᾶς προκάλεσαν, γιὰ τὴ βία τους καὶ τὴν ἀπόγνωσή μας, ἀλλὰ **παρατήρησε τὸν καρπὸ πού γεννήθηκε μέσα στὴν ὑπομονή, στὴν ταπεινὴση, στὴν καρτερία, στὴ συγχώρηση, στὴν πίστη, στὴν ἀλληλεγγύη.** Καὶ ἄς μετρήσουν αὐτοὶ οἱ καρποὶ γιὰ τὴν σωτηρία τους. **Μὴν ἐπιτρέψεις ἡ μνήμη μας νὰ εἶναι τρόμος γι' αὐτοὺς στὴν αἰωνιότητα, ἀλλὰ ἄς εἶναι σωτηρία γι' αὐτούς".**

Αὐτὴ εἶναι ἐπίσης ἡ ἐλπίδα πέρα ἀπὸ τὴν ἐλπίδα. Καὶ συνδέεται γιὰ μένα μὲ αὐτὴ τὴν ἀντίθεση ἀνάμεσα στὴν ἀμαρτωλὴ, λανθασμένη, τυφλὴ ἀντίληψη πού ἐκφράζεται ἀπ' τοὺς ἀνθρώπους στὸ σπῖτι (τῆς κόρης τοῦ Ἰάειρου). Αὐτοὶ κοροϊδεύουν τὸ Χριστό, ἐπειδὴ ξέρουν ὅτι τὸ παιδί εἶναι νεκρό, ἡ ἐλπίδα εἶναι περιττὴ, πνιγμένη στὴν ἀπόγνωση - καὶ ἡ νίκη τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἐλέους πού φαίνεται σ' αὐτὸ τὸ γεγονός ἀλλὰ πού μπορεῖ νὰ ἐξαπλωθεῖ μὲ τόσοις διαφορετικοὺς τρόπους στὶς προσωπικὲς μας ζωὲς σὲ ἀπλούστατο ἐπίπεδο, καὶ στὶς πιὸ ἥρωικὲς ζωὲς ἀκόμη.

Ἄς τὸ ἀναλογιστοῦμε λοιπόν, καὶ ἄς **ἐπιλέξουμε τὴν ἐλπίδα πέρα ἀπὸ τὴν ἐλπίδα, τὴν ἀγάπη καὶ τὴν πίστη πού κατακτᾶ.** Ἀμήν.

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

(Πηγή και Απόδοση κειμένου: agiazoni.gr)